

uitspraak

Uitspraak d.d. 28 augustus 2019 ex art. 5.6.1 Tuchtreglement Bancaire Sector

Melding: 3973

DE ALGEMEEN DIRECTEUR,

benoemd door de Stichting Tuchtrect Banken,

KLAGER,

gemachtigden: de heer mr. M. Bijleveld en mevrouw mr. H.D. Coumou,

tegen

[verweerder],

voorheen werkzaam bij [bank 1],

VERWEERDER,

advocaat: mr. D. Sarikas.

1. Het verloop van de procedure

1.1. Op 12 juli 2018 is namens [bank 1] (hierna: de bank) een melding gedaan bij Stichting Tuchtrect Banken (hierna: STB). Deze melding heeft betrekking op verweerder, voorheen werkzaam bij de bank.

1.2. Klager heeft naar aanleiding van voornoemde melding een onderzoek ingesteld. Door de advocaat van verweerder is op 27 november 2018 een verweerschrift ingediend. Verweerder heeft geen gebruik gemaakt van de mogelijkheid om door klager te worden gehoord. Bij brief van 8 februari 2019 heeft klager aan verweerder kenbaar gemaakt dat een klacht zou worden voorgelegd aan de tuchtcommissie. Het klachtrapport dat naar aanleiding van het onderzoek is opgesteld, is bij brief van 4 maart 2019 bij de secretaris van de tuchtcommissie ingediend.

1.3. Bij brief van 12 mei 2019 is het klachtrapport door de secretaris van de tuchtcommissie aan de advocaat van verweerder gezonden en is verweerder opgeroepen voor de zitting van 19 juni 2019. Ook klager is opgeroepen voor deze zitting.

1.4. Op de zitting van 19 juni 2019 heeft de tuchtcommissie de zaak behandeld. Op deze zitting zijn de gemachtigden van klager verschenen. Verweerder is met zijn advocaat verschenen.

1.5. Klager heeft op de zitting het in het klaagschrift ingenomen standpunt nader toegelicht aan de hand van een pleitnota die bij de stukken is gevoegd. Ter zitting is de derde klacht ingetrokken. Door en namens verweerder is mondeling verweer gevoerd.

---

2. De vaststaande feiten

Op grond van de inhoud van de gedingstukken en aan de hand van het verhandelde ter zitting stelt de tuchtcommissie het volgende vast.

2.1. Verweerder was in de periode van 9 januari 2017 tot 11 september 2017 werkzaam voor de bank. Ten tijde van de hieronder beschreven feiten was hij werkzaam als Klantadviseur Dagelijkse Bankzaken, in het bankfiliaal [locatie] te Den Haag.

2.2. Verweerder heeft op 6 februari 2017 de bankierseed als bedoeld in de Regeling eed of belofte financiële sector 2015 afgelegd.

2.3. Op 20 juli 2017 is aan de kasbalie van het bankfiliaal [locatie] te Den Haag een bedrag van € 300 contant opgenomen van de bankrekening van een klant van de bank. Op 11 augustus 2017 is aan de kasbalie een bedrag van € 150 contant opgenomen van die bankrekening. De klant heeft een melding gedaan bij de bank, inhoudende dat hij op genoemde data in het buitenland verbleef en dat hij deze geldopnames niet heeft verricht.

2.4. De klant heeft een pinontheffing. Dit houdt in dat, om contant geld op te nemen, na persoonsverificatie aan de balie aan de hand van een identiteitsbewijs de klant een barcode krijgt overhandigd waarmee hij bij een geldautomaat geld kan opnemen.

2.5. Uit het logsysteem van de bank blijkt dat de corporate key van verweerder is gebruikt bij de geldopnames op 20 juli 2017 en 11 augustus 2017. Verweerder was volgens zijn werkrooster op deze data werkzaam op het bankfiliaal. Uit het banksysteem volgt dat bij de geldopnames het paspoortnummer van de klant (handmatig) is ingevoerd maar dat, anders dan is voorgeschreven, het paspoort zelf niet is gescand.

2.6. Op de eigen bankrekening van verweerder bij de bank is op 21 juli 2017 een bedrag van € 270 gestort. Het verslag van een telefonisch interview op 20 april 2018 door onderzoekers van de bank houdt in dat verweerder omtrent deze storting heeft verklaard: “Ik heb volgens mij op 17 *juli* 2017 een bedrag van € 300 opgenomen van mijn [bank 2] rekening en gestort op [mijn] [bank 1] rekening. (...) Ik zal u een kopie print-screen sturen waaruit de opname van € 300 blijkt”. Verweerder heeft vervolgens een print van een geldopname van zijn [bank 2]-rekening gestuurd naar de bank, waaruit volgt dat hij op 17 *juni* 2017 € 300 heeft opgenomen.

2.7. Op 29 november 2018 heeft verweerder aan STB een soortgelijk opnamebewijs gestuurd. Op deze print staat vermeld dat op 17 *juli* 2017 een bedrag € 300 heeft opgenomen van zijn [bank 2]-rekening. Bij ‘meer details’ staat vermeld ‘17.06.2017’. Dezelfde dag heeft verweerder contact opgenomen met STB en gezegd dat het toegestuurde opnamebewijs onjuist was en heeft hij verzocht dit uit het dossier te verwijderen. Daarna heeft hij een gelijkende print van de geldopname toegestuurd, met dien verstande dat op deze print bij ‘meer details’ staat vermeld ‘17.07.2017’.

2.8. Verweerder is door de bank voor een periode van acht jaar opgenomen in het Extern Verwijzingsregister.

---

3. De klacht en de standpunten van partijen

3.1.1. De klacht houdt in dat verweerder in strijd met de gedragsregels 1, 2, 3, 4, 6 en 7 van de aan de bankierseed verbonden gedragscode heeft gehandeld. Klager heeft de tuchtcommissie in overweging gegeven aan verweerder een beroepsverbod voor de periode van een jaar op te leggen.

3.1.2. Volgens klager bestaat er geen twijfel dat het verweerder is geweest die verantwoordelijk is voor de geldopnames op 20 juli 2017 en 11 augustus 2017. De corporate key van verweerder is gebruikt. Er is niet gebleken van onbevoegd gebruik van die key door een derde. Verweerder heeft de klant ook op 7 en 15 juli 2017 geholpen bij contante geldopnames. Zodoende wist verweerder dat de klant vaker contante geldopnames bij de bank deed en beschikte hij over de gegevens van de klant, zoals vermeld op zijn identiteitsbewijs.

3.1.3. Klager ziet voorts bevestiging in het feit dat verweerder opnamebewijzen heeft gemanipuleerd en op 29 en 30 november 2018 toegezonden heeft aan STB ter onderbouwing van zijn stelling dat hij € 300 van zijn [bank 2]-rekening heeft opgenomen en daarvan € 270 heeft gestort op zijn [bank 1]-rekening. Het manipuleren van de opnamebewijzen maakt zijn verklaring over de herkomst van het gestorte geld volstrekt ongeloofwaardig. Het leidt bovendien tot een extra, eveneens zeer zwaar verwijt aan het adres van verweerder. In plaats van zich open en toetsbaar op te stellen, heeft hij getracht zowel de bank als STB om de tuin te leiden.

3.2.1. Verweerder heeft ter zitting van de tuchtcommissie ontkend dat hij de geldopnames heeft gedaan. Een andere bankmedewerker moet dit hebben gedaan. In het bankfiliaal waren vier balies aanwezig en waren vaak meerdere medewerkers werkzaam. Het gebeurde wel dat bankmedewerkers werkzaamheden verrichtten achter een balie waarop een andere medewerker was ingelogd. Dit gebeurde dan als die andere medewerker niet achter zijn/haar balie stond, bijvoorbeeld bij een pauze. Het duurde namelijk een aantal minuten voordat het inloggen op eigen naam was voltooid en dit duurde te lang als een klant aan de balie stond te wachten. De barcode die de klant in kwestie meekreeg om geld op te nemen, kon alleen worden verkregen na het scannen van het identiteitsbewijs. Het was mogelijk dit proces te 'overrulen' maar daar was toestemming van een leidinggevende voor nodig. Die leidinggevende moest dan iets invoeren in het systeem.

3.2.2. Verweerder heeft voorts te kennen gegeven zich er niet in te kunnen vinden dat door de bank en door klager wordt volstaan met een verwijzing naar het feit dat zijn corporate key is gebruikt, en dat nader onderzoek is uitgebleven. Zo worden bijvoorbeeld de camerabeelden van het bankfiliaal volgens verweerder een jaar bewaard. Deze beelden zijn niet bekeken, terwijl daaruit had kunnen volgen dat hij de opnames niet heeft gedaan.

3.2.3. Over de verschillen in de drie door verweerder verstrekte opnamebewijzen heeft verweerder ter zitting verklaard dat hij die niet kan verklaren.

3. De gronden van de uitspraak

3.1. De tuchtcommissie acht onvoldoende aannemelijk geworden dat het verweerder is geweest die op 20 juli 2017 en 11 augustus 2017 de geldopnames heeft gedaan. Enkel het feit dat zijn corporate key bij de opnames is gebruikt, acht de tuchtcommissie onvoldoende voor dat oordeel. Verweerder heeft onweersproken gesteld dat het wel gebeurde dat medewerkers

---

op elkaars corporate key werkten als de medewerker die was ingelogd niet achter zijn/haar balie aanwezig was. Voorts heeft hij, eveneens onweersproken, naar voren gebracht dat het voor hem niet mogelijk was om zonder het scannen van het identiteitsbewijs van de klant een barcode uit te geven en/of geld op te nemen. Om het scannen van het identiteitsbewijs te omzeilen was volgens verweerder autorisatie in het banksysteem van een leidinggevende vereist. Nader onderzoek waaruit kan blijken dat het daadwerkelijk verweerder is geweest die de opnames heeft gedaan, is niet verricht. Zo zijn camerabeelden uit het bankfiliaal niet bekeken. Ter zitting heeft de gemachtigde van de directeur te kennen gegeven nader onderzoek naar de vraag of verweerder de geldopnames heeft gedaan niet noodzakelijk te vinden.

3.2. Dat verweerder op 20 juli 2017, een dag na de hier aan de orde zijnde geldopname, € 270 op zijn eigen bankrekening heeft gestort is opvallend, maar hieruit volgt niet dat hij de geldopname op 20 juli 2017 heeft verricht, reeds omdat uit niets blijkt dat dit gestorte bedrag een deel van het opgenomen bedrag betreft. Dit wordt niet anders doordat, zoals de tuchtcommissie hierna zal concluderen, verweerder meer dan een jaar na de geldopnames (in ieder geval) één vervalst opnamebewijs heeft ingediend bij STB, die zou moeten onderbouwen dat hij op 17 juli 2017 een geldopname van € 300,- van zijn [bank 2]-rekening heeft gedaan.

3.3. De tuchtcommissie is al met al van oordeel dat de feitelijke grondslag voor dit klachtonderdeel onvoldoende is komen vast te staan, zodat de tuchtcommissie de klacht in zoverre ongegrond zal verklaren.

3.4. De tuchtcommissie acht wel aannemelijk geworden dat verweerder op 29 november 2018 een vervalst opnamebewijs heeft gestuurd aan STB. Dit feit heeft klager (ook) als separate klacht geformuleerd. Verweerder stuurt immers dan een opnamebewijs waarbij de opnamedatum '17 juli 2017' niet correspondeert met de detailgegevens, waarin '17.06.2017' staat vermeld. Het is onaannemelijk dat verweerder een opnamebewijs met een dergelijke fout uit het (geautomatiseerde) klantsysteem van de [bank 2]-bank heeft verkregen. Klaarblijkelijk heeft verweerder dat zelf ook ingezien, nu hij nog dezelfde dag STB telefonisch meldt dat hij het juiste bewijsstuk zal toezenden, waarna STB op 30 november 2018 een soortgelijk opnamebewijs waarin de fout is verbeterd van hem ontvangt. Het kan naar het oordeel van de tuchtcommissie niet anders dan dat verweerder het op 29 november 2018 toegezonden opnamebewijs heeft gemanipuleerd. Of dat ook geldt voor het op 30 november 2018 toegezonden opnamebewijs, is niet vast te stellen.

3.5. Het indienen van dit vervalste opnamebewijs op 29 november 2018 is door klager eveneens aan de klacht ten grondslag gelegd. Naar het oordeel van de tuchtcommissie betreft dit evenwel een op zichzelf staande gedraging, die heeft plaatsgevonden nadat het arbeidsverband van verweerder bij de bank op 11 september 2017 was beëindigd. Omdat - gezien art. 3:17c, eerste lid van de Wet op het financieel toezicht - de werking van de bankierseed is verbonden aan het arbeidsverband bij de bank, zijn zelfstandige gedragingen die plaatsvinden na het geëindigd zijn van dat arbeidsverband in beginsel niet aan het bancaire tuchtrecht onderworpen. De klacht zal daarom ook ongegrond worden verklaard.

5. De uitspraak

De tuchtcommissie:

verklaart de klachten **ongegrond**.

Aldus beslist door mr. J.W.M. Tromp, voorzitter, prof. dr. R. van Eijbergen en
mr. F.B. Demenint, in aanwezigheid van mr. M.E. Olthof, secretaris.

_____
voorzitter

_____
secretaris

Deze uitspraak is aan partijen verzonden op 28 augustus 2019.

Ingevolge artikel 6.4.1 e.v. Tuchtreglement Bancaire Sector kunnen verweerder en klager
binnen 1 maand na verzending van de uitspraak daarvan hoger beroep aantekenen door het
indienen van een beroepschrift bij de commissie van beroep.